

Brianza (dawne Cassiciacum) XII już z kolei Tydzień Augustyński (*Settimana Agostiniana*), tym razem na temat: **Święci i świętość** (*Santi e santità*). To właśnie w tym miejscu (*rus Cassiciacum*) św. Augustyn w latach 386-387 pisał swoje dialogi filozoficzne, a późniejsi jego mieszkańcy ogłosili go w 1631 r. swoim patronem i orędownikiem z wdzięczności za uratowanie ich od zarazy. Wygłaszane każdego wieczoru (godz. 21.00) konferencje poprzedzane są 15-minutową syntetyczną prezentacją któregoś z „kassageńskich” świętych, którym w najbliższej okolicy dedykowano kościoły, ołtarze lub jakieś specjalne nabożeństwo; konferencje zaś zdecydowali się wygłosić: 1 IX: prof. T. Beretta Trezzi – *Duchowość i świętość w trzecim tysiącleciu*, poprzedzona komentarzem o św. Brygidzie z Kildare; 2 IX: prof. L. Beretta – *Kult chrześcijańskich świętych w IV wieku*, poprzedzona komentarzem o św. Augustynie i św. Monice; 3 IX: prof. S. Spinelli – *Święta ikonografia w kaplicach i świątyniach Cassago oraz święci i świętość w sztuce romańskiej*, poprzedzona komentarzem o św. Jakubie Starszym; 4 IX: dr Orazio Sala – *Święci w przysłowiach i lombardzkiej kulturze ludowej*, poprzedzona komentarzem o św. Grzegorzu Wielkim; 5 IX: dr J. Allegri – *Kościoły, święci i patronowie w diecezji ambrożyjskiej*, poprzedzona komentarzem o św. Marku Ewangeliste i św. Janie Bosko; 6 IX: dr G. Spinelli – *Hagiografia chrześcijańska*, poprzedzona komentarzem o św. Antonim Padewskim; 7 IX: dr G. Redaelli – *Kobieca percepcja świętości: mistyka i asceza*, poprzedzona komentarzem o św. Hiobie; 8 IX: przed południem uroczystości związane z 372 rocznicą patronactwa św. Augustyna nad Cassago, połączone z koncertem „Św. Augustyn w muzyce”, a po południu jedyny akcent polski: ks. prof. dr hab. A. Eckmann z KUL – *Święty Augustyn w Polsce*.

9. XXXII DNI AUGUSTIAŃSKIE W 2003 W RZYMIE

XXXII już z kolei międzynarodowe Dni Augustiańskie, organizowane tradycyjnie co roku przez Instytut Patrystyczny „Augustinianum”, odbędą się 8-10 maja 2003 roku w Rzymie na temat: **Komunikacja i odbiór: protagoniści, techniki i drogi dokumentu chrześcijańskiego IV-VI wieku** (*Comunicazioni e ricezione: protagonisti, tecniche e vie del documento cristiano IV-VI secolo*). Dokumentacja pisana szybko się upowszechniła obok ustnego przekazu we wspólnotach chrześcijańskich w ewangelizacji i katechizacji, a w wiekach IV-VI przybrała nowe techniki i formy. Organizatorzy spotkania (komitet: E. Cavalcanti, A. di Bernardino, R. Dodaro, V. Grossi, M. Marin, A. Nazzaro, S. Pricoco) pragną tym razem zwrócić uwagę, badaczy i omówić wspólnie sposoby i motywacje tworzenia nowych dzieł chrześcijańskich, rolę wczesnochrześcijańskiej książki w przechowywaniu i przekazywaniu ewangelicznych treści, możliwości odzyskiwania i konserwacji starożytnych tekstów, ukazać drogi cyrkulacji oraz rozpowszechniania dokumentów i pism wczesnochrześcijańskich, przypomnieć pracę ówczesnych stenografów i kopistów oraz innych osób niezbędnych przy tworzeniu i upowszechnianiu ówczesnej literatury chrześcijańskiej, a także ogólnie scharakteryzować życie kulturalne IV-VI wieku. Wszyscy, którzy chcieliby osobiście wziąć czynny udział w powyższej międzynarodowej dys-

kusji na temat pisanego dokumentu wczesnochrześcijańskiego, winni jak najszybciej zgłosić tematy swoich wystąpień w postaci referatów (30 min.) lub komunikatów (15 min.) na adres sekretariatu: Segreteria Incontri, Augustinianum; Via Paolo VI, 25-00193 Roma (Italia), tel. 06/68006238; e-mail: segr_ipa@aug.org.

Tematem następnych Dni Augustiańskich w 2004 roku ma być: **Jan Chryzostom: Wschód i Zachód między IV a V wiekiem** (*Giovanni Crisostomo: Oriente e Occidente tra IV e V secolo*).

10. CZASOPISMO PATRYSTYCZNE „ADAMANTIUS”

Przed kilku laty pojawił się w Pizie **nowy specjalistyczny periodyk patrystyczny: „Adamantius”** – rocznik wydawany przez powstałą w 1994 r. Włoską Grupę Badawczą „Orygenes i Tradycja Aleksandryjska”, którzy chcą odkrywać myśl tego największego egzegety wczesnochrześcijańskiego w szeroko pojętym kontekście kulturowym tradycji aleksandryjskiej w trzech jej głównych komponentach – hellenizmu, judaizmu i chrześcijaństwa. Owoce swoich naukowych dociekań nad Orygenesem pragną wyrażać w postaci poświęconych mu artykułów, systematycznie podawanej corocznej o nim bibliografii, recenzji książek i artykułów oraz sprawozdań z poświęconych mu konferencji i kierunków badań. W tych zaś poczynaniach wspiera ich zarówno międzynarodowy Komitet Naukowy (A. Le Boulluec z Paryża, Ch. Marksches z Heidelbergu, E. Norelli z Genewy, D.T. Runia z Melbourne, G. Gedaliahu Stroumsa z Jerozolimy i R.L. Wilken z Charlottesville z Wirginii), jak i szeroka grupa korespondentów zagranicznych (C. Badilita z Rumunii, H. Buchinger z Austrii, D. Bumazhnow z Rosji, A. Casiday z Anglii, T. Dolidze z Gruzji, S. Fernandez z Chile, M. Ghattas z Egiptu, A. Jakab z Francji i Szwajcarii, A. Kamesar z USA, A. Kofsky z Izraela, J. Leemans z Belgii, J. Pablo Martin z Argentyny, I. Perczel z Węgier, R. Roukema z Holandii, S. Rubenson ze Szwecji, i M. Wallraff z Niemiec), którzy mają gwarantować możliwie najszerszą i najpełniejszą coroczną informację naukową o wielkim Aleksandryjczyku. W skład natomiast komitetu redakcyjnego wchodzi znani orygeniści włoscy (Lorenzo Perrone – redaktor naczelny, Gianfrancesco Lusini – sekretarz redakcji, oraz: G. Bendinelli, P. Bettio, A. Cacciari, F. Calabi, A. Camplani – zastępca redaktora, F. Cocchini, L. Lugaesi, A.M. Mazzanti, A. Monaci, D. Pazzini, F. Pieri, M.G. Pennacchio, E. Prinzi, M. Rizzi, S. Tampelini i G. Zamagni). Łatwo zauważyć, że w żadnej z powyższych grup nie ma niestety ani jednego nazwiska polskiego, mimo że mamy już większość dzieł tego Aleksandryjczyka przełożonych na język polski i przynajmniej kilku niezłych orygenistów.

Dla ukazania treści i struktury tego periodyku przypomnimy zawartość dwóch ostatnich jego roczników: **6 (2000):** F. Niculescu – *Origen in Gethsemane: A View on Origen's Understanding of His Ever-Candidacy to Martyrdom* s. 8-25; M.C. Pennacchio – „*Mysteria sunt cuncta quae scripta sunt*”: *Una ricostruzione dell'esegesi origeniana di Osea* s. 26-50; R. Somos – *Origen and Numenius* s. 51-69; R.L. Wilken – *Cyril of Alexandria: Apologist, Biblical Interpreter, Theologian* s. 70-84; Noty i re-